

Oven over alting...

*En skolekomedie om autoritetens rejse gennem
Romerriget, enevælden, kapitalismen og socialismen
af Allan Tarp*

1994

Oven over alting...

En skolekomedie af Allan Tarp

Forord

I skoleåret 1993-94 opførtes på Grenaa Gymnasium musicalen Hair. Det blev en af de helt store skolekomedier i gymnasiets højloftede festsal. Så året efter meldte der sig over 100 interesserede til skolekomedien. En opgave, som kun kunne løses, ved at vi selv skrev et stykke. En gammel drøm vågnede i mig, at få lov til at fortælle oprørets historie gennem tiderne.

Opvokset i et kærligt og frit hjem med ti meter til loftet i hall'en har jeg altid haft svært ved at acceptere autoriteter, der overskrider deres acceptgrænse. Den gode autoritet, som lytter og debatterer med andre inden beslutningen tages, er naturlig og bevirker, at ting bliver udført. Den onde autoritet, der undlader information og debat eller træffer beslutninger på områder, hvor den ikke har fået autoritet, er unaturlig, og har altid fremkaldt oprør:

Da den romerske kejser tror han er Gud, må de kristne protestere. Da kirken tror, den har patent på Guds vilje og kan velsigne enevældige konger, må borgerskabet protestere og forlange frihed, lighed og broderskab. Da borgerskabet tror, man kan have frihed uden lighed og broderskab, må arbejderklassen protestere. Da latinskolen tror, den har patent på vor begrebsverden, må de unge protestere og kræve frihed og lighed også på begrebsområdet. Da velfærdssamfundets tilbødelse af produktiviteten går over gevind, må naturen gøre oprør og forlange, at produktionen bliver bæredygtig.

Dansk stil var ikke min stærke side i gymnasiet. Derfor overraskede det mig meget, at stykket pludselig begyndte at skrive sig selv. Oplevelser og indtryk fra barndom og ungdom tog over. Min mors børnesange og eventyr. Mellemskolens atmosfære af terpning, morgensange, polonæser og danseskole. Og dens befriende modstykke, rockmusikken, som næsten var utilgængelig, fordi den ikke måtte spilles på radioen og fordi grammofooner og båndoptagere var økonomisk uoverkommelige luksusgoder i 50'ernes hjem. Sen-tressernes antiautoritære ungdomsoprør. Med dens renaissance for arbejderklassens solidariske værdier kombineret med blomsterbørnenes kærlighedsrus. Med frisættelsen af kroppens bevægelser gennem twist, shake og disco. Med frigørelsen fra begrebstvangens åg gennem problemstyret gruppearbejde. Firsernes accelererede teknologi og miljøkampe. Og bag alt min evige kamp mod den største afgud af alle, matematikken.

Det er en glæde at kunne forvandle idé til produkt. En større glæde er at andre kan bruge produktet og give deres egen fortolkning af det. Den største glæde er at se de pragtfulde unge mennesker, som det har været mit privilegium at arbejde med gennem en lille menneskealder, gå ind i rollerne og fremføre stykket for andre. Samt at kunne samarbejde med mange kreative og positive kolleger, der gik mindst ligeså meget op i det som jeg selv. Et ægte teamwork, som takkes ved afslutningen af den YouTube video, hvor resultat kan ses og nydes, <https://youtu.be/myfrAhGutRA>.

Mange små mirakler på denne miraklernes planet.

Allan Tarp, november 1994

Ovenover alting...

Skolekomedie GG november 1994, Directors Cut

Allan Tarp.8.94

Baggrund

Hvem er den øverste autoritet? Enhver kultur indeholder forskellige subkulturer, der giver forskellige svar til dette spørgsmål. Den autoritetstro magtkultur, og den oprørske modkultur, der har et andet bud på den øverste autoritet. De to kulturer bekæmper hinanden. Det, der er modkultur i en periode, kan i den næste periode blive magtkultur, som da avler en ny modkultur.

Dette er en historie om kampen mellem de forskellige autoritetsopfattelser. Vi følger en person, budbringeren, på en tidsrejse. Hun får overdraget modkulturens oprørske tanker, og må derfor flygte. Hun falder i søvn og vågner op i en ny tidsalder.

Forspil, Kejser Tiberius. Magtkulturen er kejserdømmet. Modkulturen er de kristne, der påstår, at der er en højere autoritet i himlen. De økonomiske værdier skabes i landbruget. Magtfaktorer er jord og organisation.

1. Billede, Enevældens hof og en kælder. Magtkulturen er kirken og enevælden, der er øverste autoritet for hver deres område, den åndelige verden og den fysiske verden ("Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er"). Modkulturen er borgerskabet, der kræver frihed uden jordiske formyndere: "Freedom under God", demokratisk frihed, økonomisk frihed og religionsfrihed. De økonomiske værdier skabes i landbruget, i handel og i den begyndende industri. Magtfaktorer er jord og penge.

2. Billede, en jazzklub i Chicago og en kælder. Magtkulturen er borgerskabet, dog kun den del, der ejer produktionsapparatet, kapitalisterne, og afgiftsopkræverne, mafiaen. Modkulturen er arbejderklassen, der kræver, at produktionsresultaterne bruges til at skabe velfærd til alle. De økonomiske værdier skabes i industri og handel. Magtfaktorer er penge og beskyttelse.

3. Billede, et klasseværelse i 1968 og en café. Magtkulturen er de højtuddannede og afgiftsopkræverne, velfærdsstaten. Den højeste autoritet er begreber og viden, latinskolen. Modkulturen er de unge, der kræver begrebsfrihed: Væk med latinskolens mystificerende fremmedbegeber, giv plads til det levende ord, til fortællinger og til budskabet: All you need is love. Uddannelse på dansk og til alle. De økonomiske værdier skabes i den teknologiske udvikling ved at indbygge viden. Magtfaktoren er viden.

Efterspil, naturens oprør mod kulturerne. Alle kulturer hviler på et naturgrundlag. Jorden er miraklernes planet, hvor tre faktorer er tilstede, der tilsammen kan bære liv: Vand, varme og celler. Naturen består af en række stofkredsløb med stofopbygning og stofnedbrydning styret af forskellige cellesamfund (planter og dyr). Stoffet transporteres rundt af vand. Kredsløbene holdes i gang af en stadig energitilførsel fra solen. Fjernes en af disse faktorer, forsvinder livet. På Venus forsvandt vandet på grund af drivhuseffekten.

Forspil foran tæppet

Kejser Tiberius står omgivet af soldater og folk heriblandt budbringeren.

Tiberius: "Jeg er kejser Tiberius. Frygtet er mit navn, for mit rige skal komme og min vilje skal ske overalt på jorden. Det er mig, der giver jer det daglige brød. Det er mig, der dømmes jeres skyldnere. Jeg frir jer fra det onde. Mit er riget, magten og æren i evighed. Hil Cæsar."

Folket: "Hil Cæsar, hil Cæsar."

Folket synger (mel. "Freude, schöner Götterfunken")

Cæsar, Cæsar over alle
Cæsar, du er vores gud
Cæsar, du beskytter alle
Vi adlyder dine bud
Du er smuk, du er forstandig, du er vis og eviggod
Vi beundrer dine dyder
Cæsar, giv os overflod.

To soldater kommer med en anholdt discipel

Tiberius: "Hvad har han gjort?"

Soldat 1: "Han går rundt og taler til folk."

Tiberius: "Hvad taler han om, lad os høre på ham."

Disciplen kaster sig på knæ foran kejseren og beder med foldede hænder: "Vor Fader, du, som er i himlene! Helliget worde dit navn, komme dit rige; ske din vilje på jorden, som den sker i Himmelen. Giv os i dag vort daglige brød; og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere. Led os ikke ind i fristelse; men fri os fra det onde. Thi dit er riget, magten og æren i evighed! Amen."

Tiberius: "Udmærket, unge mand, der er blot et par detaljer, du har misforstået."

Soldat 2: "Jamen!"

Tiberius: "Jamen hvad? Lad være med at afbryde en mand, der beder så smukt til sin kejser."

Soldat 2: "Jamen han be'r ikke til sin kejser."

Tiberius: "Hvem taler han da til."

Soldat 1: "Han be'r til Jesus fra Nazareth, jødernes konge."

Tiberius: "Jesus af Nazareth, jødernes konge. Jamen ham har Herodes da korsfæstet."

Soldat 1: "Ja, men nu har de skrevet en bog om ham, som de går rundt og læser op for folket."

Tiberius: "Kast ham fra løverne, og brænd bogen."

Disciplen rækker bogen til kvinden: "Her, gem bogen, og drag ud og forkynd den for alverden!"

Tiberius: "Fang kvinden, og bring mig hendes hoved på et fad."

Budbringeren flygter ud blandt publikum.

Soldat 3: "Skal ske. Hil Cæsar". To soldater løber efter med lygter.

Tiberius: "Nu er det vist på tide, jeg lader mig hylde af folket."

Soldaterne går foran, og stiller sig med ansigt mod publikum.

Ceremonimesteren træder frem: "Cæsar kommer, alle rejser sig.

(Vender sig mod publikum) "ALLE rejser sig."

Soldaterne sørger for at publikum rejser sig.

Et optog bevæger sig ned gennem publikum: Forrest soldater, så soldaterne med disciplen, så Kejser Tiberius, der kaster guld-karameller til folket. Uden for høres hyldestråb: Hil Cæsar.

Soldaterne, der skal finde budbringeren, lyser ind blandt publikum

S3: "Kan du finde hende?"

S4: "Nej, hun er som sunket i jorden"

S3: "Nå pyt. Vi skal bare bringe et hoved på et fad, så hvad med at finde et hoved der ligner?"

S4: "God ide, hvad med hende her?"

S3: "Måske, men hende her ligner mere, synes du ikke?"

S4: "Nej, min er bedre!"

S3: "Skal vi tage dem begge to?"

S4: "Nej, Vi trækker lod"

S3 (går hen til S4 med en mønt): "Hvad vil du have, plat eller Cæsar"

S4: "Jeg tager Cæsar"

S3: "Det blev ikke Cæsar, så jeg vandt! Hov, hun er vist smuttet"

S4: "Så tager vi bare min".

En kvinde trækkes uden for, hvor hun skriger: "Nåde, nåde, argh." Derefter høres klapsalver, løvebrøl, jubel samt råbet: "Hil Cæsar! Hil Cæsar!".

Budbringeren lister ind på scenen, ser sig nervøst omkring og forsvinder ned i sufflørkassen.

1. Billede, enevældens hof

Budbringeren kravler op af sufflørkassen, strækker sig og ser sig nervøst omkring. I det samme går tæppet fra. På scenen er to forhøjninger. Til venstre er bispens stol, til højre er kongens. I midten plads til adelen og ceremonimesteren. Helt til venstre et kor af munke og nonner.

Koret synger en gregoriansk kirkesang. I medens kommer bispen langsomt ind med sit følge af kirketjenere, der bærer bispens slæb. Bispen synger en sang (mel. "Langt ude i skoven lå ...")

Langt op i himlen fader vor han bor
Aldrig så jeg en herre så stor
Herren være lovet i himlen.
Under herren vor er paven høj og stor
Paven styrer kirken her på vores jord
Over paven herren
Herren være lovet i himlen.
Under paven findes biskopper på stand
Bispen leder kirken i her i vores land
Over bispen paven, over paven herren
Herren være lovet i himlen.
Under bispen har vi præsten med sit kald
han latinen læser op i kirkens sal
Over præsten bispen, over bispen paven, over paven herren
Herren være lovet i himlen.
Under præsten findes de, som frelses skal
Fra syndighed og fra alhelveds kval.
Over folket præsten, over præsten bispen, over bispen paven, over paven herren.
Herren være lovet i himlen.

Bispen tager plads og en kirketjener går frem til scenens midte og læser: "Herre, vi er kommet ind i dette dit hus for at høre, hvad du, Gud Fader, min skaber, du Herre Jesus, min frelser, du gode Helligånd, i liv og død min trøstermand, vil tale til mig."

Kirketjeneren afbrydes af bispen, der har fået øje på budbringeren.

Bisp: "Hvem er I? Og hvad er det for en bog I bærer?"

Bud: "Jeg fik den overdraget og skulle læse den op for al verden. Men jeg tør ikke, for så bliver jeg kastet for løverne."

Bispen: "Snak, lad os høre hvad I har at sige."

Bud: "Vi tror på Gud Fader, den almægtige, himmelens og jordens skaber, og på Jesus Kristus, hans enbårne søn, født af jomfru Maria. Og vi tror på Helligånden, en hellig, almindelig kirke, syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv."

Bispen klapper i hænderne: "Glimrende. Vil I døbes på denne tro?"

Bud: "Ikke hvis jeg bliver kastet for løverne."

Bispen: "Det gør I ikke, men I bliver brændt på bålet, hvis I ikke lader jer døbe."

Budbringeren knæler foran bispen. Koret synger salmen "Du, Herre Krist", versene 1, 4 og 6. Efter salmen rejser bispen sig, lægger hånden på budbringerens hoved og siger "Velkommen i vort fællesskab!"

Adelen kommer ind, elegant, småsnakkende og småleende. Herefter følger ceremonimesteren, der stiller sig midt på scenen.

Cerm: "Mine damer og herrer, mine excellencer, mine eminencer: Hans majestæt Kongen. Alle rejser sig. ALLE rejser sig (til publikum). Alle synger, ALLE SYNGER(mod publikum).

Kongen og dronningen fulgt af pager og førsteministeren går op gennem midtergulvet. Forrest går fire soldater. Koret synger første vers af Kong Christian. Kongen og dronningen stiller sig midt på scenen. Der bukses, nejes. Først Kongen så koret synger (mel: "Du som vejen er og livet")

Jeg er ypperst blandt de fine
Jeg vil styre dig og dine
Om din lykke står jeg vagt.
Han og han alene råde.
Han er konge af Guds nåde.
Ingen trodse kan hans magt
Ingen trodse kan min magt.

Ceremonimesteren: "Et leve for majestæterne. Alle deltager, ALLE (mod publikum). Hans majestæt kongen og hendes majestæt dronningen længe leve: Hurra, hurra hurra. Og så det lange: HURRA."

Kongen, der er en smule bøsseagtig, vinker til siderne, beder ministeren ledsage dronningen på plads (dronningen og ministeren veksler skjulte blikke). Kongen går op for at hilse på bispen, som han tilsyneladende er lettere forelsket i.

Kongen knæler foran bispen og kysser hans ring: "Deres højvelerværdighed"

Bispen rejser kongen op: "Deres kongelige højhed"

Kongen går til sin trone og sætter sig ved siden af dronningen. Kaster et kort blik på dronningen og ministeren, og sender så lange øjne til bispen.

Kongen: "Nå min gode premierminister, hvilke problemer skal vi så løse i dag?"

Ministeren: "Deres majestæt. Der er to store problemer. For det første: Riget fattes penge."

Kongen: "Udskriv flere skatter."

Min: " Hvis Deres majestæt tillader, jeg tror ikke tredjestanden kan bære flere byrder. Borgerskabet vil snart ikke låne os flere penge uden at få del i magten. Bønderne er ved at segne under arbejdsbyrden. Og arbejderne klager over, at de mangler brød".

Dronningen: "Gud, mangler de brød, jamen kan de så ikke bare spise kager?"

Ministeren: "Hvis det behager Deres majestæt, så er jeg bange for, at flere skatter kan føre til oprør!"

Kongen: "Oprør? Pjat, det kan den udannede og primitive pøbel aldrig finde ud af. I øvrigt har vi vore gode soldater (peger på politisoldaterne). Og vor gode biskop vil sikkert gerne fortælle de utilfredse om Vorherres guddommelige orden, som siger: Vi har alle behov for en fader. De, der overtræder denne orden, de kommer ikke i paradys, men må brænde i helvedes ild til evig tid. Det andet problem?"

Ministeren: "Deres velærværdighed. Det andet problem er arvefølgen, kongens barnløshed. Deres kongelige højhed har nu været gift i fire år, og vi mangler stadig en arving."

Kongen: "Det skal vi vel ikke løse lige nu, det problem finder vi nok en løsning på, med Deres hjælp. Nu skal vi more os. (mod cerm.) Er vort nye hyldestdigt færdigt?"

Cerm: "Deres majestæt, Deres kongelige højheder. Deres excellenser. Deres eminencer. Dagens hyldest til Deres majestæter er en dans skrevet til Deres majestæters ære. Tillader Deres majestæter, at vi begynder?"

Kongen nikker. Lanciers 3. tur, damemøllen.

Efter dansen føres damerne til siden, hvorefter herrerne samles modsat og diskuterer.

Adel 1: "Nå, det siges at du er kommet dig igen økonomisk?"

Adel 2: Ja, jeg solgte blot et par af mine grevskaber."

Adel 1: "Hvem er dog interesseret i at købe en sølle greve-titel?"

Adel 2: "En købmand og ejeren af den stor klædefabrik inde i købstaden."

Adel 3: "Det næste bliver vel, at de får adgang til hoffet, UF, tænk dem en simpel kræmmer ved majestæternes hof. Udannet, langskægget og ræbende."

Adel 4: "De er ikke interesseret i at få adgang til hoffet, de vil have del i den politiske magt, de vil have medbestemmelse."

Adel 5: "Vil tredjestanden have medbestemmelse. Jamen så kan vi jo ligeså godt give medbestemmelse til vore børn."

Adel 6: "Vi må efterleve naturens orden. Øverst vor fader, der taler igennem paven og bisperne og præsterne til folket. Og som har udpeget kongen og hans efterkommere til vor verdslige fader, der styrer gennem de ædle, adelen, os."

Adel 7: "Netop. Husk adel forpligter. Hvordan vil en simpel bonde eller en udannet kræmmer vide hvad der er bedst for ham?"

Alle Adelsmænd: "Ha, ha, ha".

I kælderen er en række borgere forsamlet omkring nedskrivningen af et dokument. Borgerne synger (mel. "Længe nok har jeg bondepige været")

Længe nok har vi tredjestanden været
Længe nok har vi fundet os i alt
Længe nok har de adelige blæret
sig på vor marker og taget sig betalt.
Nu er jeg sur, ud af vort bur
vi vil ha magten nu, nu er det vores tur

Længe nok har vi onde dage fristet
Enevældens konge vor frihed fangen tog
Vi har forbindelsen til vorherre mistet
Pave og bisp og så den latinske bog.
Nu skal det være slut, formynderi forbudt
Frihed for alle mennesker uden servitut.

Dagene skifte nu, Gud ske lov, de skifte;
samlet i højenloftssale vil vi stå.
Slag vel end vanker fra enevældens vifte
Stolt den end stritter, vil ej af vejen gå.
Men trods alt strit
siger jeg frit:
Borgerskabet danser af kredsen den om lidt.

Notaren: "Nu er jeg færdig, vil I høre?"

Der nikkes og frihedserklæringen oplæses:

"Vi anser følgende sandheder for selvindlysende: Alle mennesker er født lige og af deres skaber udstyret med ukrænkelige rettigheder: Retten til livet, retten til frihed og retten til at søge lykken. For at sikre disse rettigheder, har folket ret til at danne sin egen regering, og af sin midte at udpege egne ledere gennem frie valg. Ledernes magt skal alene basere sig på accepten fra de ledede. Hvis en regering overtræder disse regler, har folket ret til at styrte denne regering og erstatte den med deres egen regering, der kan give folket sikkerhed og lykke."

Borgerne klapper og gør opbrud og fremmarch mod scenen under afsyngelse/afspilning af Marseliesen.

Borgerne kommer ind og tager opstilling som i den franske revolution, og frihedserklæringen oplæses.

Borger 1: "Vi tror på folkets ret til selvstyre. Vi tror på republikken, en nation undergivet ingen anden autoritet end Guds. En nation med frihed og retfærdighed for alle. En republik med ret til frit at vælge og udøve religion, hvor alle frit kan tale, hvor pressen kan skrive uden censur, og hvor alle frit kan samles."

Borger 2: "Vi vil derfor danne vor egen ledelse hverken under konge eller pave, men alene under Gud, hvor folket ledes af folket for folket. Frihed, lighed og broderskab!"

Kongen klapper begejstret: "Et skuespil, et skuespil, tænk hvor er det morsomt. De skal belønnes kongeligt"

Ministeren: "Deres kongelige højhed. Det er ikke et skuespil. De mener det alvorligt."

Kongen: "Jamen så er det jo farlige tanker, som kan fordærve folkets troskyldige sjæl. De er jo syge i deres sind, denne sygdom kan smitte. Grib dem vagter og kast dem i fangehullet."

Borger 3 til budbringeren: "Her gem bogen, og forkynd den for alverden!"

Kongen: "Fang kvinden, og bring mig hendes øh.. sko på et fad."

Budbringeren flygter ud blandt publikum. Soldaterne løber efter med lygter.

Soldaterne omringer borgerne, og genner dem ned gennem sufflørkassen.

Kongen: "I mellemtiden, min gode biskop, lad os promenere os i haven i det gode vejr."

Alle drager afsted med kongen og bispen i spidsen. Herefter hoffet, der nynner med på Eine Kleine Nachtmusik. Derefter munkene og nonnerne, der nynner videre på den Gregorianske sang. Kongen og bispen kaster guld-karameller i grams.

Soldaterne, der skal finde budbringeren, lyser ind blandt publikum

S3: "Kan du finde hende?"

S4: "Nej, hun er som sunket i jorden"

S3: "Nå pyt. Vi skal bare bringe et par sko på et fad, så hvad med at finde et par sko, der ligner?"

S4: "God ide, hvad med de her?"

S3: "Måske, men de her ligner mere, synes du ikke?"

S4: "Nej, min er bedre!"

S3: "Skal vi tage dem begge to?"

S4: "Nej, Vi trækker lod"

S3 (går hen til S4 med en mønt): "Hvad vil du have, plat eller Kristian"

S4: "Jeg tager Kristian"

S3: "Det blev ikke Kristian, så jeg vandt! Hov, hun er vist smuttet"

S4: "Så tager vi bare min".

S3: "Tillader Deres velerværdighed, at vi lige låner Deres velærværdigheds sko?"

Budbringeren lister ind på scenen, ser sig nervøst omkring og forsvinder ned i sufflørkassen.

2. Billede, en jazzklub i Chicago

Budbringeren kravler op af sufflørkassen, strækker sig og ser sig nervøst omkring. I det samme går tæppet fra. På scenen er to forhøjninger. Til venstre plads til direktøren omgivet af fire dansepiger, til højre mafiachefen. I midten gæsterne omkring café-borde og entertaineren. På scenen en flok dansepiger.

Koret danser (og synger?) til en jazzet version af Abba's Money Money. Efter sangen siger en af pigerne: "Se, von Gyldenstjerne kommer i aften".

Von Gyldenstjerne kommer ind og synger (mel. "Ole sad på en knold og sang"):

Fader sad på en knold og sang,
får og beder omkring ham sang.
Mens jeg endnu var liden knop
sagde jeg, jeg ville ud og op.
Som avisdreng jeg fik en plads
blade til hytter og til palads.
Hos von Gylden jeg fandt behag
ham jeg arved en skønne dag.
Børsen, der fik jeg aktier i
en fabrik som ej no'n ku li.
Motor med hjul, så den selv ka kør:
"Den mand han er vist mer end skør.
Men så kaldte jeg det en bil
og så pluds'lig blev folk helt vild'.
Nu jeg ejer fabrikker ti,
tusinde mand, eget politi.
Alle andre kan gør som jeg
Slide og så viser heldet vej.

Gyldenstjerne sætter sig på sin plads og får øje på budbringeren

Gyldenstjerne: "Hvem er du og hvad er det for en bog du bærer?"

Budbringeren: "Jeg fik den og skulle læse op for al verden, men jeg tør ikke, for så bliver jeg kastet i fængslet."

Gyldenstjerne: "Snak, lad os høre hvad du har at sige."

Budbringeren: "Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i broderskabets ånd. Alle mennesker har krav på frihed uden forskelsbehandling af nogen art, f.eks. på grund af race, farve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller anden samfundsmæssig stilling. Alle mennesker er lige for loven og har uden forskelsbehandling af nogen art lige ret til lovens beskyttelse."

Gyldenstjerne: "Og det tror du selv på?"

Budbringeren: "Ikke hvis jeg kommer i fængsel."

Gyldenstjerne: "Du bliver skudt hvis I ikke tror på det. Her er en tusse som belønning for din fine optræden."

Underholdning med sang og dans. Cabaret: Willkommen, bien venu, welcome.

Efter dansen sætter fire dansepiger sig hen til Gyldenstjerne, hvor de får champagne.

Dansepige 1: "Åh, von Gyldenstjerne, fortæl os, hvordan du er blevet så rig"

Gyldenstjerne: "Samlebåndet, min lille snut"

Dansepige 2: "Samlebåndet, er det noget man bruger til sit hår?"

Gyldenstjerne: "Nej, mit lille lamseben, nu skal jeg vise dig, hvordan samlebåndet virker: Det hele handler om at organisere arbejdsstyrken, om arbejdsdeling. Først skærer *du* brødet over, så smører *du* brødet, derefter lægger *du* laksen på, og så topper du med kaviar. Til sidst spiser *jeg* det hele-Men du må da gerne få en bid-hvis jeg må få et kys."

Sang. Billie Holiday: Midnight eller andet.

Gangstere kommer op af gulvet som bodyguards og stiller sig med front mod publikum: Uno går op på scenen.

Uno: "Bossen kommer. Alle rejser sig. (mod publikum) ALLE rejser sig. Gangsterne puffer til publikum for at få dem til at rejse sig. Nogle gangstere undersøger for skjulte våben.

Bossen Capoleone kommer ind. Han er lille og i selskab med en høj, dum blondine. Han følger Blondie hen til deres bord, og går så hen midt på scenen og synger (mel. Djævlens sang: "Cigaretter og whisky og nøgne piger").

1. Jens Hansen er gift på sit tyvende år
Pigen han mødte hun var i sin vår
fortryllende dejlig, men ak tidens lov
har virket, så Hansen nu har et behov:

*Protection, whisky og bare lår
det er noget som vi alle forstår.
Livet er utrygt og kedeli't
men skide være med det, for det gir profit*

2. Per Olesen han fylder halvtreds om et år
han vil holde en fest, men må fælde en tår'
For sprut er forbudt, det siger en lov
Tørlagte fester? Nej de får behov:

3. Madsen var flittig, han knoklede på
lykken var med ham, han rig blev som få.
Jeg gav ham et tilbud, han troed' det var sjov
Så alt brændte ned, nu har han behov:

4. Min barndom var fattig, min fader han drak
vi var otte unger, for moder hun trak.
Vi opdraget blev af gadens lov
Pengene ligger, hvor folk har behov:

5. Rigdom opstår og rigdom forgår
Modens lune kun få forstår
Jeg ta'r det sikre, det er det, der er sjov
fra nu af til evigt vil der være behov:

*Protection, whisky og bare lår
det er noget som vi alle forstår.
Livet er utrygt og kedeli't
men skide være med det, for det gir profit*

Efter sangen går Capo tilbage til bordet.

Capo: "Nå Uno, hvad har vi af problemer i dag?"

Uno: "Pengemangel." Under samtalen ser Uno sig hele tiden vogtende omkring. Hans ene hånd er placeret under jakken (på pistolen).

Capo: "Forhøj spritprisen."

Uno: "Dur ikke konkurrencen er for hård. Og regeringen vil til at lovliggøre spiritus."

Capo: "Hvad så med narkotika?"

Uno: "Det tager tid at bygge det marked op. Men der er en der vil købe en tjeneste af dig her og nu."

Capo: "Hvem er det."

Uno: "Jeg ringer ham lige op. Hallo, er det von Gyldenstjerne. Al Capoleone vil gerne høre om deres problemer."

Gyldenstjerne: "Jeg har problemer med socialister, de vil danne fagforeninger. De vil have nedsat arbejdstid og højere løn. Jeg bliver ruineret. Jeg har brug for protection."

Capo: "Bare rolig, herr Gyldenstøv, protection er netop mit speciale."

Capo: "Nå babe, så får vi alligevel råd til din fødselsdagsgave. Uno, du ved hvad vi talte om."

Uno og et par gangstere går hen og fjerner et kostbart halsbånd fra en dames hals. Manden vil protestere, men gorillaerne beroliger.

Blondie: "Oh, capo darling. Du er så vidunderlig. Jeg tror jeg vil opkalde en drink efter dig. Capo, capo, Cappuccino. Å min lille elskede cappuccino." Stort smækkys.

Alle danser Charleston.

Ved et bord sidder to par. Pigerne snakker sammen

Pige 1: "Det var sødt af jer at invitere os i byen. Men sig mig, hvordan har I råd til det her, betaler de så godt på hans fabrik?"

Pige 2: "Nej da, vi spekulerer på børsen: Vi køber aktier. Det kunne I da også gøre!"

241. Pige 1: "Vi har ikke ret mange penge."

Pige 2: "Penge er ikke noget problem. Aktier kan købes på afbetaling. Køb i dag og sælg om en uge med +10% fortjeneste. Aktierne stiger hele tiden."

Pige 1: "Hvis aktierne stiger hele tiden, hvorfor så ikke beholde dem?"

Pige 2: "Fordi du kan bruge fortjenesten til at låne til køb af endnu flere aktier! Og jo flere folk, der køber aktier, jo mere stiger de. Det er ligesom kædebrev."

Pige 1: "Men hvor får vi startkapitalen, på fabrikken får han kun sulteløn."

Pige 2: "Han kan jo hjælpe mafiaen i sin fritid. Og du kunne jo også, hvis du ville, tih."

Arbejderklassen er forsamlet i kælderen. Der synges 1. og 4. vers af Internationale.

Taler 1: "Vore forfædre kæmpede for at indføre demokrati, politisk demokrati. Også vi må kæmpe for at indføre demokrati, økonomisk demokrati. Det er os arbejdere, der skaber værdierne i samfundet gennem vort arbejde, men fabriksejeren, kapitalisten berøver os denne værdi. Jeg stiller derfor følgende forslag til udtalelse: Den værdi arbejderne skaber gennem sit arbejde skal ikke frarøves arbejderne af dem, der ikke arbejder." Alle stemmer for. Internationale vers 2

"Det arbejdende folk har ret til ejendomsretten over de værdier, de selv skaber. Dette nødvendiggør, at arbejderne selv ejer de arbejdssteder, hvor værdierne skabes. Derfor må ingen fabrikker ejes af privatpersoner. Fabrikkerne skal ejes af arbejderne, fabrikkerne skal producere for arbejderne og skal styres af arbejderne gennem arbejderklassens demokrati. Skal vi have diktatur, skal det være proletariatets diktatur. Hvem stemmer for dette kommunistiske manifest?"

Under halvdelen nølende. Diskussion i grupper.

En socialist rejser sig og tager ordet: "Vi mener, at fabrikkerne gerne må ejes og styres af privatpersoner. Men udbyttet skal deles, så vi får vores del. Dels gennem højere løn. Dels gennem højere skat til fællesskabet. Denne skat kan vi så i fællesskab bruge til at styre fabrikkerne, så de producerer de varer som arbejderklassen har brug for: Sundhed, uddannelse og velfærd til alle. Hvem stemmer for dette socialistiske manifest?"

Afstemning, socialisterne vinder, og kommunisterne udvander. Socialisterne fejrer sejren ved at afsynge: "Nu dages det brødre, det lysner i øst.", vers 1.

Arbejderne marcherer frem mod scenen medens de synger vers 5. De tager opstilling på scenen og afsynger vers 6. Afslutningsvis dannes en pyramide af knyttede hænder: En arbejder træder frem og læser det socialistiske manifest (Keynes).

Arbejder: "Arbejderklassen har en naturlig ret til de værdier, arbejderklassen selv skaber. Arbejdsgiveren må aflevere denne del i form af højere løn og højere skat. For at sikre en retfærdig løn må arbejderne danne stærke fagforeninger. Men arbejderklassen må også danne et solidarisk arbejderparti, der på demokratisk vis kan erobre den politiske magt for at skabe et samfund, hvor få har for meget, og færre for lidt. Lighed og velfærd til alle."

Capoleone klapper begejstret: "Et skuespil, et skuespil, tænk hvor er det morsomt."

Uno: "De mener det alvorligt."

Capo: "Jamen det er jo alletiders ide. Hvis den gamle gnier kunne give dem flere penge på fabrikken, kunne jeg jo spare på mine lønninger, og enhver besparelse er en indtægt."

Uno: "Pas på! Hvis arbejderne får mere i løn, kommer de jo ikke til dig for at få ekstraintægter! Og større skatter til staten betyder mere politi! I øvrigt har gnieren jo købt en tjeneste af dig."

Capo: "Det er rigtigt. Gorillaer, vi har et affaldsproblem. Mon I kan fjerne affaldet?"

Gorillaerne skyder arbejderne ned med maskingevær, men en når at overgive tankerne til budbringeren. "Her drag ud i verden og forkynd budskabet."

Capo: "Fang hende, og bring mig hendes øh, hvad synes du, skat?"

Blondie: "Tihi, tja, jeg ved ikke rigtigt. Hvad med hendes skalp?"

Capo: "God idé, bring mig hendes skalp på et fad!"

Gorilla 1: "Skal ske, Boss!"

Budbringeren flygter ud blandt publikum. Gorillaerne efter med lygter.

Capo: "I mellemtiden, min gode Gylden øh spjæt. Lad os fortsætte festen på mit hemmelige kontor. Her kan vi også diskutere detaljerne i dit forslag." Hele festen drager afsted med bossen og direktøren i spidsen. Herefter korpiger og dansende, der synger: "When the Saints". Direktøren og bossen kaster guld-karameller i grams.

Gorillaerne, der skal finde budbringeren, lyser ind blandt publikum. G1 er lille og kvik, G2 er stor og tung

G1: "Kan du finde hende?"

G2: "Nej, hun er som sunket i jorden"

G1: "Nå pyt. Vi skal bare bringe et par lokker på et fad, så hvad med at finde en paryk, der ligner?"

G2: "God ide, hvad med den her?"

G1: "Måske, men den her ligner mere, synes du ikke?"

G2: "Nej, min er bedre!"

G1: "Skal vi tage dem begge to?"

G2: "Nej, Vi trækker lod"

G1 (går hen til G2 og holder en kæmpe terning op): "Jeg har en terning her. Enten bliver det en sekser, eller også bliver det ikke en sekser, ikke. Du får sekseren, er det OK?"

G2: "OK, Jeg tager sekseren"

G1: "Det blev ikke en sekser, så jeg vandt! Hov, hun er vist smuttet"

G2: "Så tager vi bare min".

G1: "Hør smukke, er du klar over, at du har noget meget specielt hår? Min ven her siger det minder om hans mors, og han vil så gerne have en lille lok. Og vi to, vi vil så nødtigt skuffe ham, vel?"

Budbringeren lister ind på scenen, ser sig nervøst omkring og forsvinder ned i sufflørkassen.

3. Billede, en skolestue i 1968

Læreren går rundt blandt grupper, der læser lektier ved at lære udenad. Han lytter og nikker anerkendende. Koret synger Gaudeamus igitur, de to første vers.

Elev 1: "Ludvig den 13. 1610-1643, Ludvig den 14. 1643-1715, Ludvig den 15. 1715-1774, Ludvig den 16. 1774-1792.

Elev 2: "Man griber om spolen med højre hånd således at fingerspidserne peger i strømmens retning. Spolen vil da udgøre en magnet med nordpol til tommelfingerens side.

Læreren: "Du er vist en ny elev. Hvad er det for en spændende bog, du der sidder med?"

Budbringeren: "Jeg fik den og skulle læse op for al verden, men jeg tør ikke, for så bliver jeg skudt."

Læreren: "Snak, man bliver ikke skudt af at vide noget. Tværtimod bliver man belønnet med et flot eksamensresultat. Lad mig nu høre, hvad der står i din bog."

Budbringeren: "Arbejderklassen har ret til de værdier, den skaber gennem sit arbejde. Arbejderklassen har ret til at danne fagforeninger for at kæmpe for en retfærdig løn. Arbejderklassen har ret til at danne et politisk parti for at erobre den politiske magt. Staten har pligt til at opkræve mindst halvdelen af samfundets løn og profitindkomster, for at sikre produktion af fælles goder som sundhed og uddannelse. I perioder med arbejdsløshed har staten pligt til at iværksætte offentlige arbejder for at sikre den fulde beskæftigelse."

Læreren: "Det må jeg sige, der er nok nogen, der kan sin Keynes. Men du må ikke kigge i bogen. Du må lære det udenad, hvis du vil have en ordentlig karakter."

Elev 3: "En funktion er defineret som en delmængde af et mængdeprodukt, dvs. som en mængde af elementpar, hvorom det gælder, at såfremt der eksisterer to elementpar med samme førstekomponent, da vil også andenkomponenten være ens."

Læreren: "Glimrende, glimrende. Og hvordan defineres da en injektiv funktion?"

Elev 3: "En injektiv funktion er defineret som en funktion, hvorom det gælder, at såfremt der eksisterer to elementpar med samme andenkomponent, da vil også førstekomponenten være ens."

Læreren smiler og nikker tilfreds og går videre.

Elev 4: "Durch, für, gegen, ohne, wieder, um. Kennst du nicht dein Accusativ, dann bist du wirklich dumm"

Læreren nikker og synger:

På universitetet videnskaben bor

Aldrig så jeg en viden så stor

Videnskaben bor på åndens højborg

Under videnskaben er en professor

Han vogter faget, kender alle ord

Over fessor viden

Videnskaben bor på åndens højborg

En professor stor, og dernæst en lektor

som finder viden, skaber nye ord

Over lektor fessor over fessor viden

Videnskaben bor på åndens højborg.

Under lektoren vi lærer med vort kald

vi forkynder bogen her i skolens sal

Under læ'ren findes de, som frelses skal

Fra uvidenhed og fra al dumheds kval.

Over folket læ'ren, over læ'ren lektor, over lektor fessor, over fessor viden.

Videnskaben bor på åndens højborg

Læreren: "Nå, Sine, hvordan går det med andengradspolynomiet?"

Sine: "Løsningen til en ordnet og normeret andengradsligning er koefficienten til x med modsat fortegn plus minus kvadratroden af ... øh"

Læreren: "... denne størrelse i anden potens efterfulgt af ligningen sidste led med modsat fortegn. Prøv igen!"

Sine: "Løsningen til en ordnet og normeret andengradsligning er koefficienten til x med modsat fortegn plus minus kvadratroden af ... øh det sidste led med modsat fortegn?"

Læreren: "Næh, min fine ven, du må vist øve dig lidt mere! Må jeg se din hjemmeregning? Ha, tænkte jeg det ikke nok, her tager du logaritmen af en sum?"

Sine: "Og hvad så?"

Læreren: "Hvad er det jeg har lært dig om logaritmer?"

Sine: "Logaritmer, øh, det kan jeg ikke huske"

Læreren: "Tænkte jeg det ikke nok. Tages logaritmen af en sum, da er man dum."

Sine: "Sig mig engang, hvad skal vi egentlig bruge de her polynomier til?"

Læreren: "Polynomier er noget af det vigtigste i matematikken. De forekommer overalt! Det vil du kunne se, når du kommer ud af skolen! I øvrigt kan en solid faglig ballast da aldrig skade, vel! "

Sine og læreren synger (mel. "Der er et hul midt i spanden, kære Jochum")

Hvorfor skal vi lære polynomier i skolen
Hvorfor skal vi lære polynomier, hvorfor?

For så ka du få dig en fin fin eksamen
For så ka du få dig 'n eksamen så fin.

Hvorfor skal jeg have eksamen, eksamen
Hvorfor skal jeg have eksamen, hvorfor?

For så kan du komme til Århus og læse
For så kan du læse i Århus, min ven.

Hvorfor skal jeg læse, kære lærer, kære lærer
Hvorfor skal jeg læse, kære lærer, hvorfor?

Fordi du skal ha dig et job, kære Sine
Fordi du skal ha dig et ordentligt job.

Som hva skal jeg jobbe, kære lærer, kære lærer
Som hva skal jeg jobbe, kære lærer, som hva?

Som lærer skal du jobbe, kære Sine, kære Sine
Som lærer der får du et velagtet job.

Og hvad skal jeg lære min' elever, min' elever
Og hvad skal jeg lære min' elever, og hva'?

Polynomier, kære Sine, kære Sine, kære Sine
Polynomier, kære Sine, polynomier.

Det banker på døren og rektor kommer ind.

Elev 6: "Rektor kommer"

Læreren: "Alle rejser sig. (Mod publikum) ALLE!"

Rektor kommer ind og synger rektors sang (mel. "Admiralens vise fra Pinafore")

Som ung konfirmand blev jeg af mor
sat til læring på latinskolen høj og stor.
Jeg læste stabler af bøger og fatted ikke et kvæk
så jeg terped alle mine dage væk.
Fordi jeg læste og skrev og lærte udenad
så endte jeg på toppen, og nu er jeg glad.

Så blev jeg på grund af al min flid
student på mindre end den halve tid.
På universitetet drog jeg hen
det var slemt, de fleste vendte hjem igen.
Men læ'ren sa: "Lær blot udenad!
så ender du på toppen og så blir du glad".

Med strømmen flød jeg stolt min vej
for den der flyder, ja han synker ej!
Ad små kanaler strømmen for
til jeg landede på skolens rektoralkontor.
Fordi jeg kendte vejen, som en strøm kan gå
så endte jeg på toppen med en orden på.

I studenter her, som gerne vil nå op
på vor samfundsstiges allerhøjeste top
flyd med og hold dig i enhver forstand
til bogen uanset om den er falsk eller sand
Lær blot udenad, prøv aldrig at forstå,
I får stribevis af kors og bånd og stjerner på.

Rektor: "Nå min gode førstelærer, hvilke problemer skal vi så løse i dag?"

Lærer: "Herr rektor, det forekommer mig, at eleverne får sværere og sværere ved terpningen. Jeg vil tro, at det er folkeskolens skyld."

Rektor: "Ja, min gode lærer, ungdommen bliver da også mere og mere blødsøden. Det er jo ikke som i gamle dage, da vi var unge."

Lærer: "De har ganske ret, herr rektor."

Rektor: "Da vi var unge herskede der disciplin og arbejdsvilje!"

Lærer: "Jeg er bange for, at de ikke når stoffet igennem til eksamen, herr rektor!"

Rektor: "Giv dem flere lektier for!"

Lærer: "Jeg er bange for, at eleverne ikke kan overkomme flere lektier, herr rektor. Der er allerede begyndende tegn på oprør!"

Rektor: "Pjat, historien viser med al tydelighed, at oprør er noget, der laves af intelligente mennesker. Og vejen til intelligens går gennem lange og hårde studier. De unge befinder sig intellektuelt endnu på et meget primitivt stadium. Ergo kan ungdommen ikke lave oprør. Der vil gå mange år endnu, og da er de blevet så modne, at de kan indse nødvendigheden af vor pædagogiske metode. Ja, nogle vil endog skrive hyldestange om vore akademiske traditioner."

Lærer: "Der er også nogle, der er begyndt at tale om gruppearbejde, herr rektor"

Rektor: "Gruppearbejde, utænkeligt, så skriver de jo bare af efter hinanden! Min gode lærer, jeg tror De skal prøve at øge motivationen hos de utilpassede elever ved at minde dem om vores fortræffelige eksamens- og karaktersystem. Vejen til gode karakterer går gennem terpning, og uden gode karakterer er der ingen adgang til åndens højborg. Og kommer man ikke ind på åndens højborg, så øh "

Lærer: "ja, så må man grave grøfter resten af livet."

Rektor: "Korrekt, min gode lærer, korrekt! Nå, det er vigtigt at ikke altid bliver brugt til terpning, der skal også være tid til livsglæde og spontanitet. De husker vel at øve den engelske vals til translokationen. Når De har sat klassen i gang, vil jeg gerne tale med Dem."

Lærer: "Javel, herr rektor. Vi stiller bordene væk og gør klar til engelsk vals."

Medens bordene stilles væk synger koret det tredje vers af Gaudeamu igitur.

Der danses engelsk vals. Eleverne gider ikke.

Læreren: "Herren står over for damen. Husk herren begynder med venstre og damen med højre."

Læreren: "Nå, jeg skulle jo tale med rektor. I danser selv videre. Lis, du tæller takten"

I starten danses trægt engelsk vals. Sine sniger sig hen og starter "Rock around the Clock" (eller Tutti Frutti), og der danses jitterbug. Lis bliver fanget af de dansende, men når til sidst hen og stopper pladen og lægger engelsk vals på igen. Sines venner fjerner Lis, og danner en dansende kreds om hende mens Sine starter "Lets Twist Again".

Læreren kommer tilbage: "Hvem er ansvarlig for denne ulidelige larm?"

Sine: "Det er jeg. Må vi ikke godt danse den til translokationen?"

Læreren: "Den slags underlødige negermusik frister til snavset tankegang. Er du klar over, at Rock-koncerter er forbudt her i landet. Den er skadelig for ungdommen. Du er hermed bortvist fra translokationen i morgen. Resten af klassen er forhåbentlig klar til at leve op til de store forventninger vor skoles traditioner byder!"

På cafeen. Sine sidder der allerede bedrøvet med hovedet i sine hænder. Tre veninder kommer ind. De to går hen og bestiller en appelsinvand, den tredje putter en mønt i jukeboksen, der spiller Chuck Berry: "Schooldays". De begynder at danse og får Sine med i dansen. Efter dansen sætter de sig ned. Under dansen er forretningskvinden Marie Overgård kommet ind. Hun stiller et spørgsmål til servitricen, der peger på Sine.

Servitricen: "Sine, der er en der vil tale med dig"

Pige 1: "Uha, Sine, det ser ikke godt ud. Tror du, du skal i fængsel?"

Marie: "Goddag, mit navn er Marie Overgård fra arbejdsgiverforeningen. Jeg tror vi har en fælles interesse, nemlig at modernisere uddannelsessystemet. Må jeg høre lidt nærmere om Deres synspunkter på undervisningen?"

Sine: "Alle mennesker har behov for viden. Men det er ikke al viden, vi har behov for. Meget viden har kun få mennesker behov for. Og noget viden har ingen mennesker behov for ud over dem, der lever af at undervise i den. Meget viden kan anvendes, påstår lærerne, men det er anvendelserne, der skal bestemmes, hvilken viden vi har behov for, ikke omvendt. Vi har ikke brug for hele hierarkiet af professorer, lektorer og lærere, der behandler faget som om det var en religion, og som spreder skræk og angst blandt eleverne. Vi har kun brug for den viden, der er nødvendig for at løse vigtige problemer fra virkeligheden. Det er det, lærerne skal hjælpe os med at lære. Men vi skal ikke lære udenad. Vi har håndbøger, og vi har hinanden. Arbejder vi sammen i grupper kan vi hjælpe og supplere hinanden."

Marie: "Det, jeg hører Dem sige er, at problemstyret arbejde organiseret i grupper vil gøre jer mere produktive, er det korrekt?"

Sine: "Ja, sådan kan du godt sige det. Men hvad er din interesse i det her?"

Marie: "Det er jo os, der aftager de kandidater, der kommer ud af de forskellige læreanstalter. Vi ville jo gerne kunne bruge dem direkte, men det, de kan, har vi ikke brug for, og det vi har brug for, det kan de ikke. Så vi må bruge et til to år på at omskole dem, så de kan arbejde med virkelighedens problemstillinger og så de kan arbejde i grupper. Det er meget omkostningskrævende. Derfor vil vi være meget interesseret i at støtte bestræbelser på at få problemstyring og gruppearbejde ind i uddannelsessystemet."

Sine: "Fint. Har du tid til at følge med hen på skolen i morgen, så kan vi prøve at slå et slag for moderne pædagogik."

Marie: "Det er en aftale. Så ses vi i morgen uden for skolen, klokken 10?"

Sine: "Ja, klokken 10 er udmærket. På gensyn."

Marie: "På gensyn"

Pige 2: "Hvad vil du gøre i morgen?"

Sine: "Jeg tror jeg vil holde en tale."

Pige 3: "Hvad vil du sige?"

Sine: "Jeg vil sige, at vi skal afskaffe al den overflødige viden, og nøjes med det, vi har brug for."

Pige 1: "Jamen hvad har vi da brug for?"

Sine: "Ja, hvad er det egentlig vi har brug for, lad os prøve at finde ud af det. Vil I hjælpe mig?"

De andre nikker, og de henter bøgerne frem og bøjer sig over dem.

Translokation. Studenterne sidder pænt påklædt med huer og synger to vers af: "Sjung om studentens lyckliga dag."

Rektor: "Kære studenter, velkommen til jeres store dag. Det glæder mig at se, at de uheldige elementer har valgt at blive væk. Livet står foran jer. I er Danmarks håbefulde ungdom. Det er jer vi sætter vor lid til. Vi ved, I vil klare opgaven, for vi har givet jer den bedste forberedelse, der findes, en traditionel dansk studentereksamen af høj faglig lødighed. Og traditioner lægger vi stor vægt på traditioner her på skolen. En af vore gode traditioner er at lade den bedste af jer, studenten med årets højeste gennemsnit holde en takketales. Det er mig en fornøjelse at kunne give ordet til Lis Kluge."

Lis: "Højtærede rektor, højtærede lærere, kære medstudenter. Vi er i dag nået til en milepæl på vor vej mod åndens højborg. Vi har slidt og svedt, mange faldt fra, men de bedste af os holdt ud, og i dag får vi så

overrakt nøglen til videnskabens elfenbenstårn. Tak, hjertelig tak jer i herrer i åndernes rige, fordi I vil lukke os, blomsten af Danmarks ungdom, ind i jeres tempel, så vi kan overtage og videreføre kulturarven."

Lis bliver afbrudt af de uheldige elementer, der iklædt blomstertøj kommer op gennem midtergangen syngende "All you need is love" og uddeler blomster til publikum. Forrest går Sine og Marie Overgård. Rektor forsøger at stoppe Sine, men Marie Overgård visker rektor noget i øret, og rektor træder ærbødigt tilbage. Sine går op til Lis, giver hende et kys på kinden, fjerner hendes studenterhat og erstatter den med en bølgehat med blomster. Lis trækkes ned fra talerstolen af tre piger der danner en kreds omkring hende og svinger hende rundt, gør hende usynlig, iklæder hende blomstertøj. Resten af gruppen stiller sig i baggrunden og nynner videre på: "All you need is love".

Sine taler sangen: "Hvorfor lære udenad når man ikke forstår. Hvorfor lære sange, når man ikke føler. Terpning er gold, så hvad handler det hele om? Det er let. Der er intet, du kan gøre, som ikke er gjort. Intet du kan synge som ikke er sunget. Intet du kan gi' hvis du ikke forstår. Det er let. Du skal blot have LOVE.

Sine afslutter sin tale med citatet: "It is the dawning of the age of aquarius."

Medens denne sang spilles sker der en forvandling i lokalet. Blomsterbørnene uddeler blomstertøj og blomsterhatte til de øvrige studerende. Rektor og læreren får langhåret paryk og blomstertøj. Alle danser svævende til musikken. Musikken afløses af symusik (Stones eller Hendrix), og dansen ændres tilsvarende.

Fra den anden side af salen høres diskorytmer (ABBA), og en gruppe danser fra baggrunden op mod midten. Herefter spilles Tekno, Culture Beat: "Mr. Vain, decent mix". Først kommer munkegruppen ind og "danser", så kommer adelsgruppen, så kommer jazz-pigerne, så danser blomstergruppen, så danser diskogruppen. Dernæst individuelle dansenumre. Så danser alle ned fra scenen, og grupperne danser i sidegangene. Så vises diasshowet. Og med 5 skorstenene på Studstrup danses med publikum. Under tiltagende lysshow. Pludselig går lyset ud og dansen standser.

Samtidig med dansen vises et dias-show: Gryden forsvinder til fordel for mikroovnen og Studstrup får en ekstra skorsten. Skrivemaskine og blyant forsvinder til fordel for PC og Studstrup får en ekstra skorsten. Det lille træsommerhus bliver til et luksushus og Studstrup får en ekstra skorsten. Den svedige arbejder bliver til robot og Studstrup får en ekstra skorsten. Studstrup får en ekstra skorsten. Regnskoven fældes og bliver til ørken og Studstrup får en ekstra skorsten.

Efterspil, naturens oprør mod kulturen

Budbringeren fortæller eventyret om konen i muddergrøften som teknologiens historie:

"Der var engang en mand og en kone, der var så fattige, at de boede i en muddergrøft. En dag fandt manden nede ved havet en fisk, der var skyllet op på stranden. Manden ville tage fisken med hjem, men fisken bad for sit liv og lovede ham at opfylde et ønske, hvis han kastede fisken tilbage i havet. Mandens hænder var forrevne og ømme af det hårde slid, så han ønskede sig kunstige hænder, som han kunne bruge i stedet for sine naturlige hænder. Hans ønske blev opfyldt, fisken gav ham redskaber, så han nu kunne arbejde så effektivt, at han snart havde sparet sammen til en hytte til sig og konen. Men konen var utilfreds: "Du ødelægger dine muskler med al det arbejde, bed fisken om at få kunstige muskler." "Dit ønske skal blive opfyldt," sagde fisken og gav manden en motor. Manden kunne nu koble redskab og motor sammen til en maskine, og med maskinen blev han hurtigt så velstående, at han kunne bygge et hus til sig og konen. Men konen var utilfreds: "Du ødelægger din hjerne med al det arbejde, bed fisken om at få en kunstig hjerne." "Dit ønske skal blive opfyldt," sagde fisken og gav manden en computer. Manden kunne nu koble maskine og computer sammen til en robot, og med robotten behøvede han ikke mere gå på arbejde, men kunne blive hjemme og nyde livet sammen med konen. Men konen var stadig utilfreds: "Du spilder din tid ved hele tiden at gå ned til fisken for at få dine ønsker opfyldt. Hvorfor kan jeg ikke opfylde alle ønsker i stedet. Hvorfor er jeg ikke Gud. Bed fisken om at jeg kan blive Gud." "Tåbe" sagde fisken, "ser du ikke din naboplanet Venus. Der troede mennesket, at de selv kunne være guder, men drivhuseffekten har nu gjort planeten ubeboelig. Gå hjem til din kone og start forfra."

Alle går stille tilbage til scenen og stiller sig rundt om budbringeren mens der synges: "I østen stiger solen op", de tre første vers.

SLUT